

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.513 van 26 april 2016
in de zaak A. 214.337/XIV-36.094**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Dirk Geens
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Lange Lozanastraat 24
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
destaatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor
Asiel en Migratie
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antwerpsesteenweg 59 B
alwaar woonplaats wordt gekozen
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Carmenta Decordier
kantoor houdend te 9041 Gent-Oostakker
Harlekijnstraat 9

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 25 november 2014, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 133.193 van 14 november 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 11.003 van 7 januari 2015.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

AuditeurDieter Decock heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 december 2015.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Michiel Cassiers, die loco advocaat Dirk Geens verschijnt voor verzoeker, en advocaat Tine Bricout, die loco advocaat Carmenta Decordier verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 23 juni 2014 in hoofde van verzoeker een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Op 27 juni 2014steltverzoeker tegen die beslissing een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Met een arrest van 14 november 2014 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tot nietigverklaring. Dit is het bestreden arrest.

IV. Ontvankelijkheid van het cassatieberoep- belang.

4. De verwerende partij werpt in de memorie van antwoord bij wijze van exceptie de niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep op omdat verzoeker niet over het vereiste persoonlijk en rechtstreeks belang zou beschikken. Zij wijst erop dat verzoeker op 9 oktober 2014 het grondgebied heeft verlaten, zodat niet kan worden ingezien welk belang hij nog zou hebben bij de gebeurlijke vernietiging van het bestreden arrest. Verzoeker beperkt zich in het cassatieberoep tot een theoretische uiteenzetting over de toepassing van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 juni 1950, (hierna: het EVRM) zonder in te gaan op de overwegingen in het bestreden arrest.

5. De exceptie hangt samen met de vraag naar de gegrondheid van het middel waarin verzoeker de vaststelling in het bestreden arrest betwist dat hij geen belang meer had bij het beroep tot nietigverklaring.

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

6. Verzoeker werpt in een enig middel de schending op van artikel 8 van het EVRM.

Verzoeker voert aan dat hij volgens het bestreden arrest niet meer over het vereiste belang beschikt omdat hij op 9 oktober 2014 werd

gerepatrieerd naar Marokko. Hij acht zijn belang echter niet teleorgestaan omdat zijn vrouw en drie minderjarige kinderen in België zijn en er ook na de gedwongen repatriëring nog sprake is van een gezinsleven. Dergelijke situatie wordt beschermd door artikel 8 van het EVRM en verzoeker had de schending van die bepaling opgeworpen. Artikel 8 van het EVRM staat als hogere norm boven de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’(hierna: de vreemdelingenwet), zodat de toepassing van de vreemdelingenwet moet worden getoetst aan de voorwaarden van artikel 8 van het EVRM. Verzoeker vervolgt dat zijn belang niet teloor gaat, enkel door de gedwongen tenuitvoerlegging van de aanvankelijk bestreden beslissing, en dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel zou worden uitgehold door er anders over te oordelen. Hij besluit dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen had moeten nagaan of was voldaan aan de voorwaarden van artikel 8 van het EVRM voor de inmenging van het openbaar gezag in verzoekers gezinsleven.

7. In de memorie van wederantwoord herhaalt verzoeker het middel. Hij voegt toe dat hij ter terechtzitting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft gesteld dat hij nog steeds belang heeft op basis van de schending van artikel 8 van het EVRM, zodat de verwerende partij niet dienstig kan voorhouden dat verzoeker zich zou hebben gedragen naar de wijsheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bovendien zou een verwijzing naar de wijsheid van de Raad deze laatste er niet van ontslaan zich te gedragen naar artikel 8 van het EVRM.

Beoordeling

8. Het bestreden arrest heeft betrekking op een annulatieberoep tegen een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 23 juni 2014. In dat arrest wordt, na de verwijzing naar verzoekers repatriëring naar Marokko op 9 oktober 2014, overwogen dat “het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten volledige uitwerking [heeft]

gekregen en [...] uit het rechtsverkeer [is] verdwenen” en dat “de eventuele vernietiging van de bestreden beslissing [...] aan de verzoekende partij alvast geen nuttig effect [kan] sorteren, zodat het beroep niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechtstreeks vereiste actueel belang”.

Daargelaten de vraag of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, na een gebeurlijke cassatie van het bestreden arrest, het aanvankelijk bestreden bevel om het grondgebied te verlaten nog kan vernietigen nu dit bevel ingevolge de uitvoering ervan uit het rechtsverkeer is verdwenen, kan verzoeker alleszins niet het vereiste belang laten gelden bij dergelijke vernietiging. Voor zover verzoeker nog in het buitenland verblijft, verschaft een gebeurlijke vernietiging van de aanvankelijk bestreden beslissing hem immers geen titel om België terug binnen te komen, laat staan om er te verblijven. Indien verzoeker opnieuw België zou binnenkomen en er zou verblijven, kan hij op grond van de aanvankelijk bestreden beslissing niet meer worden verplicht om het grondgebied te verlaten, net omdat deze beslissing uit het rechtsverkeer is verdwenen. Het feit dat de aanvankelijk bestreden beslissing volgens verzoeker zou zijn genomen met schending van zijn door artikel 8 van het EVRM beschermd gezinsleven, kan aan het voorgaande geen afbreuk doen.

In die omstandigheden heeft verzoeker geen belang bij het middel, dat derhalve niet tot cassatie kan leiden.

VI. Begroting van de rechtsplegingsvergoeding

9. Met een tijdig ingediende nota tot vereffening van de kosten vraagt de verwerende partij verzoeker te veroordelen tot de kosten van het geding, waaronder een rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 700 euro.

Vermits verzoeker als in het ongelijk gestelde partij tweedelijns juridische bijstand geniet en de verwerende partij geen kennelijk onredelijke

situatie aantoont, dient dit bedrag overeenkomstig artikel 30/1, § 2, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State te worden herleid tot 140 euro.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 140 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zesentwintig april tweeduizend zestien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Kaat Leus,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Geert Debersaques